

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobce: B.L., nar. ..., Ev. č...., st. přísl. Ukrajina, t.č. v Zařízení pro zajištění cizinců
 Balková, 331 65 Tis u Blatna, *zastoupený JUDr. Petrem Adámkem, advokátem, se sídlem*
Praha 3, Jeseniova 837/10, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, IČ 00007064, Nad
 Štolou 936/3, 170 00 Praha 7, o **žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 03.07.2017 č.j.**
OAM-112/LE-LE05-LE24-PS-2017,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á n á r o k na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhal zrušení shora uvedeného rozhodnutí, kterým byl ve smyslu § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o azylu**“), zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců a byla mu ve smyslu § 46a odst. 5 zákona o azylu stanovena doba trvání zajištění do 18. 10. 2017.

V úvodu žaloby žalobce shrnul okolnosti, které vedly k jeho zajištění v zařízení pro zajištění cizinců, dosavadní průběh řízení a také podstatné okolnosti, které uváděl před

správními orgány před tím, než byl zajištěn dle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“), a v rámci řízení o udělení mezinárodní ochrany.

Dále uvedl, že na území ČR by chtěl zůstat, ale pouze legálně v souladu s příslušnými zákony. Je si vědom toho, že v případě nevycestování a nemožnosti legalizace svého pobytu by musel nastoupit uložený podmíněný trest a mohla by nastat možnost jeho stíhání pro trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí. V žádném případě nechce riskovat, že by se dopustil něčeho, co by ho přivedlo do vězení.

Na základě shora uvedeného žalobce požádal o udělení mezinárodní ochrany, resp. doplňkové ochrany, z důvodu současné situace na Ukrajině. Pokud bude žádost žalobce zamítnuta, podrobí se rozhodnutí ohledně vyhoštění a z České republiky dobrovolně vycestuje.

Žalobce dále konstatoval, že v České republice žije s paní N.L., nar. ... Jmenovaná má v České republice trvalý pobyt, a bydlí na adrese ... Spolu s žalobcem uzavřeli církevní sňatek v pravoslavné církvi. Žalobce po zvážení své situace a na základě rozhodnutí o vyhoštění, a následků, které by nastaly, pokud by se nepodřídil, se s paní N.L. dohodli, že v případě neudělení doplňkové ochrany, společně vycestují z České republiky a budou žít na Ukrajině nebo v Ruské federaci. Propuštění ze zajištění žalobce žádá právě z tohoto důvodu, že by potřebovali v době, kdy se bude vyřizovat žádost o doplňkovou ochranu, se připravit na případné vystěhování z České republiky, tzn.: vyřešit své závazky a pohledávky v ČR, připravit předání bytu, zajistit prodej majetku apod.

Závěrem žalobce uvedl, že se po dobu svého pobytu na území ČR nedopustil žádné majetkové trestné činnosti, finanční prostředky si opatroval prací, a to zejména v Německu, kam dojížděl pracovat. Žalobce také uvedl, že po propuštění ze zajištění se nebude skrývat, vydávat se za jinou osobu a podřídí se všem omezujícím opatřením, které mu budou opatřena, např. se bude pravidelně hlásit na cizinecké policii. Žalobce bude bydlet a zdržovat se na adrese ..., v bytě své manželky paní N.L. Žalobce navrhl soudu, aby zrušil napadené rozhodnutí, propustil žalobce ze zařízení pro zajištění cizinců a uložil žalobci povinnost dostavit se pravidelně 1x týdně na Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy, odbor cizinecké policie, oddělení bytové kontroly, pátrání a eskort, a zdržovat se na výše uvedené adrese v ...

Žalovaný nesouhlasil s podanou žalobou, neboť má za to, že v rozhodnutí popsal skutkový stav a též zdůvodnil na základě, jakých důvodů dospěl k názoru, že žalobce je dle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu zajištěn. Správní orgán je přesvědčen o tom, že z napadeného rozhodnutí je zřejmé, z jakých podkladů vycházel, jakým způsobem je hodnotil a k jakým závěrům jej tyto úvahy vedly. Správní orgán odkázal na spisový materiál, zejména na vydané rozhodnutí a sdělil, že postupoval plně v souladu se zákonnými ustanoveními. Správní orgán ve svém rozhodnutí popsal skutkový stav a též zdůvodnil, z jakých důvodů dospěl k závěru, že žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany pouze účelově s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, nebo je pozdržet, ačkoliv žalobce mohl požádat o udělení mezinárodní ochrany dříve. Správní orgán z informací poskytnutých příslušnými složkami Policie České republiky dle § 87 odst. 1 zákona o azylu zjistil, že žalobce byl

rozhodnutím správního orgánu Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 26. 6. 2017 zajištěn podle § 124 zákona o pobytu cizinců a umístěn do Zařízení pro zajištění cizinců Balková za účelem realizace správního vyhoštění. Důvodem zajištění cizince byla skutečnost, že dne 25. 6. 2017 žalobce při pobytové kontrole v Praze 5 předložil hlídce OPKPE Praha k prokázání své totožnosti doklad totožnosti Bulharska a řidičský průkaz Bulharska na totožnost M.S.Y., nar. ..., st. přísl. Bulharsko, opatřený jeho fotografií. Jelikož vzniklo podezření, že doklady jsou padělané, byl cizinec zadržen a eskortován na OPKPE Praha. Zde byl dle otisků prstů cizinec ztotožněn jako B.L., nar. ..., st. přísl. Ukrajina. Dalším šetřením bylo zjištěno, že žalobce v minulosti podal v České republice žádost o mezinárodní ochranu, přičemž mu byla poskytnuta doplňková ochrana s platností ode dne 12. 2. 2015 do dne 12. 2. 2017, dne 10. 5. 2017 však byl tento status ukončen. Dále bylo zjištěno, že žalobce je veden v Evidenci nežádoucích osob s platností do dne 10. 6. 2018, neboť mu bylo správním rozhodnutím uloženo vyhoštění a stanovena doba na 1 rok, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie. Žalobce sdělil, že svůj cestovní doklad ztratil před několika lety a nový si nevyřídil. Žalobcem předložené doklady Bulharska byly podrobeny odbornému zkoumání pravosti a byly vyhodnoceny jako celkové padělky. Bylo tedy zjištěno, že žalobce pobýval na území České republiky neoprávněně bez cestovního dokladu a jakéhokoliv oprávnění k pobytu a prokazoval se padělaným dokladem totožnosti. Současně byl zajištěn a umístěn do zařízení pro zajištění cizinců za účelem realizace vyhoštění. Z jeho jednání bylo totiž zřejmé, že existuje reálné nebezpečí, že své povinnosti nadále nebude respektovat a bude i nadále mařit výkon správního rozhodnutí o vyhoštění. Dne 30. 6. 2017 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany na území České republiky a aktuálně se nachází v Zařízení pro zajištění cizinců Balková.

Z jednání žalobce žalovaný vyvodil účelovost podané žádosti o mezinárodní ochranu. Žalovaný má za to, že přezkoumatelným způsobem odůvodnil, že u žalobce lze důvodně předpokládat jeho pokračující hrubě nerespektování právního řádu České republiky. Jednání žalobce, jak vyplývá z popsané pobytové historie, nedává dostatečnou záruku, že by v průběhu azylového řízení spolupracoval se správním orgánem a případně respektoval důsledky negativního rozhodnutí ve věci jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Z pobytové historie žalobce vyplývá, že si svého nelegálního pobytu byl vědom.

Žalovaný dále uvedl, že přezkoumatelným způsobem odůvodnil, že u žalobce lze důvodně předpokládat jeho pokračující hrubé nerespektování právního řádu České republiky. Jednání žalobce nedává správnímu orgánu dostatečnou záruku, že by v průběhu azylového řízení žalobce spolupracoval se správním orgánem a případně respektoval důsledky negativního rozhodnutí ve věci jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Nerespektování uloženého správního vyhoštění představuje neúctu žalobce k právnímu řádu České republiky a dává správnímu orgánu představu o tom, jak by se žalobce s největší pravděpodobností choval v průběhu současného řízení o jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany. V závěru žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Soud neshledal žalobu důvodnou.

V souladu s § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

Soud ve věci rozhodoval bez jednání, neboť účastník řízení nenavrhł do 5 dnů od podání žaloby nařízení ústního jednání a soud jeho nařízení nepovažoval za nezbytné (§ 46a odst. 8 věta čtvrtá před středníkem zákona o azylu).

Předmětné ustanovení § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu stanoví, že „*Ministerstvo může v případě nutnosti rozhodnout o zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany v přijímacím středisku nebo v zařízení pro zajištění cizinců, nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření, jestliže byla žádost o udělení mezinárodní ochrany podána v zařízení pro zajištění cizinců a existují oprávněné důvody se domnívat, že žádost o udělení mezinárodní ochrany byla podána pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, vydání nebo předání podle evropského zatýkacího rozkazu k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu odnětí svobody do ciziny, nebo je pozdržet, ačkoliv mohl požádat o udělení mezinárodní ochrany dříve.*“

Ustanovení § 47 odst. 1 zákona o azylu stanoví: „*Zvláštním opatřením se rozumí rozhodnutím ministerstva uložená povinnost žadatele o udělení mezinárodní ochrany a) zdržovat se v pobytovém středisku určeném ministerstvem, nebo b) osobně se hlásit ministerstvu v době ministerstvem stanovené.*“

Podle § 47 odst. 2 zákona o azylu „*Ministerstvo může rozhodnout o uložení zvláštního opatření žadateli o udělení mezinárodní ochrany, jestliže nastanou důvody podle § 46a odst. 1 nebo § 73 odst. 3, ale je důvodné se domnívat, že uložení zvláštního opatření je dostatečné k zabezpečení účasti žadatele o udělení mezinárodní ochrany v řízení ve věci mezinárodní ochrany.*“

Soud vycházel z toho, že soudní přezkum správních rozhodnutí je vymezen v § 65 odst. 1 s. ř. s. následovně: „*Kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen “rozhodnutí”), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.*“ Soudu tedy přísluší zkoumat toliko soulad napadeného rozhodnutí a jemu předcházejícího řízení s právními předpisy a jeho úlohou není nahrazovat rozhodnutí správního orgánu s výjimkou možnosti moderace uložených trestů v případech správních deliktů (srov. § 78 s. ř. s.).

Žalobce se žalobou domáhal svého propuštění ze zajištění, aby mohl vyrovnat své závazky a pohledávky a vyřídit si své osobní záležitosti. Současně navrhl, aby mu bylo uloženo zvláštní opatření spočívající v povinnosti dostavit se pravidelně na policejní orgán a zdržovat se na sdělené adrese. Uváděl, že v případě neudělení doplňkové ochrany se podrobí soudnímu a správnímu rozhodnutí a z území ČR dobrovolně odcestuje, a dále tvrdil, že nemá v úmyslu se skrývat či si zajišťovat jinou totožnost a již se poučil.

Soud vyhodnotil, že žalobní tvrzení se v kontextu omezeného rozsahu soudního přezkumu dotýkala možnosti uložení zvláštního opatření dle § 47 zákona o azylu, a proto zkoumal, jak žalovaný v napadeném rozhodnutí odůvodnil nemožnost jeho uložení. Zjistil, že žalovaný v neprospěch uložení alternativ zajištění v zařízení pro zajištění cizinců argumentoval následujícími skutečnostmi: Žalobce pobýval opakovaně neoprávněně na území ČR bez cestovního dokladu a jakéhokoli pobytového oprávnění, nerespektoval svou zákonnou povinnost vycestovat z území členských států EU, a to ani poté, co mu bylo uloženo správní vyhoštění. Prokazoval se padělaným dokladem totožnosti a vydával se za občana EU, z tohoto důvodu byl také zajištěn za účelem realizace vyhoštění. Skutečnosti, kterými žalobce odůvodňoval svou žádost o udělení mezinárodní ochrany, mu byly známy již před jeho zajištěním policií, z čehož lze usuzovat na účelovost žádosti. Žalobce se snaží vyhnout realizaci vyhoštění a setrvat v ČR za využití jakékoli možnosti, včetně prokazování se padělaným dokladem, vydávání se za jinou osobu (občana EU) a podání žádosti o mezinárodní ochranu. Konečně se žalobce snažil oklamat správní orgány, když z výpovědi žalobce vypovídají zjevné rozpory.

Tyto závěry nemohly být zpochybněny výše uvedenými žalobními tvrzeními. Žalovaný vycházel z řádně zjištěného skutkového stavu. Z výpovědi žalobce nevyplývalo naprosto nic, co by žalobci nebylo známo již před jeho zajištěním nebo by mu bránilo v podání opakované žádosti o mezinárodní ochranu. Vzhledem k výše uvedenému byla zpochybněna jeho motivace spolupracovat se správním orgánem při řízení o udělení mezinárodní ochrany. Přitom právě předpoklad dobrovolné spolupráce mezi žadatelem a správním orgánem je podmínkou uložení zvláštního opatření [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 6. 2017, čj. 1 Azs 349/2016-48, který se dotýkal právě možnosti uložení zvláštních opatření v případě, kdy je žadatel o mezinárodní ochranu zajištěn dle ustanovení § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, jak je tomu i v žalobcově případě]. To, že žalobce v žalobě pozměnil své stanovisko k dobrovolnému vycestování, nemůže na věci nic změnit, neboť pro soud je rozhodný stav, jaký tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí.

Tvrzení, že žalobce se nehodlá skrývat a zajišťovat si jinou totožnost, je jasně v rozporu již s tím, že právě kvůli předložení padělaného dokladu totožnosti znějícího na jiné jméno bylo iniciováno řízení o vyhoštění žalobce a o zajištění žalobce za účelem realizace správního vyhoštění. Prokazování se padělaným dokladem totožnosti je velmi závažným porušením povinností cizinců, kteří chtějí pobývat na území ČR a EU [podle § 103 písm. n) zákona o pobytu cizinců je cizinec povinen „*pobývat na území pouze s platným cestovním dokladem a vízem, pokud tento zákon nestanoví jinak*“]. Pokud tedy žalovaný kladl důraz právě na tuto skutečnost při argumentaci v neprospěch alternativ zajištění, byl takový postup rozhodně důvodný.

K tomu, že žalobce chce vyrovnat své závazky a pohledávky a zařídit si osobní záležitosti, soud uvádí, že takové tvrzení není s to jakkoli zpochybnit zákonnost napadeného rozhodnutí. Navíc nelze předjímat výsledek řízení o udělení mezinárodní ochrany a případného soudního přezkumu rozhodnutí, jež z tohoto řízení vzejde.

Vzhledem k tomu, že soud neshledal žalobní námitky důvodnými, žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle

kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Plzni ve dvou písemných vyhotoveních (§ 102 a násl. s. ř. s.).

V Plzni dne 17. srpna 2017

Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: M. K.